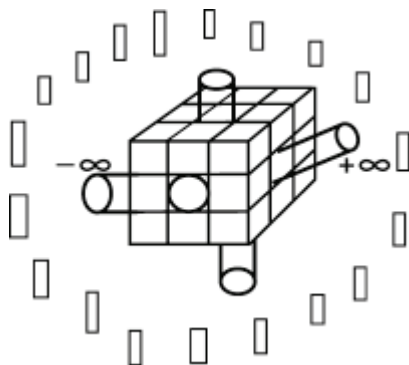

Duše

Každý člověk má Já pozemské a Já nebeské. Jsou to dvě těla a každé má svůj rodokmen, své otce a matky, které rozděluje časoprostor.

Člověk je spojen se svou pozemskou a nebeskou duší. Je to velmi maličká světelná sféra v oblasti srdce. Ale v této maličké světelné sféře se odráží vnitřní i vnější – celý svět. Jestliže tuto sféru zvětšíme, ukáže se, že se skládá z kruhu obdélníkových zrcadel a uprostřed se nachází krychle. Je to krychle, z níž jsou aktivizovány válce vnímání, mentální receptory. Kolem je padesát bran rozumu a padesát bran porozumění.

Když se díváme do středu této krychle, je v něm průsečík nekonečných událostí zleva i prava, to znamená $-\infty$ a $+\infty$.

„Oni měli vektor času, který vytvářel formu, sjednocoval informaci a energii, ale také činnost, a zahrnoval to všechno na úrovni mysli do určitého výsledku. A výsledek byl určen.“ (Zákon nastávajícího času – Bible budoucnosti od Arepjeva).

V této sféře bylo padesát bran porozumění, kde je soustředěno všechno to poznání, které si lidstvo osvojilo při zkoumání světa, a kde pokračovalo hromadění globálních poznatků. Jako obrazovky přijímají a zaměřují veškerou přicházející informaci, zaměřují ji do středu, kde v závislosti na osobní orientaci člověka vzniká buď piedestal přílišného sebevědomí, nebo teleskopická trubice, která přibližuje a zvětšuje objekty poznání.

A byl zde prostor, kde byl čas. A právě zde se nacházel prostor, kde času nebylo, ale byla tu mysl, která tvoří všechny parametry skutečnosti.

Ale bylo tam ještě i to, co nebylo možné spatřit hned – ještě jeden světelný bod a uvnitř něj kniha. Kdo mohl tu knihu spatřit a číst ji, mohl vstoupit do nového světa tou nejkratší cestou. Při četbě knihy a vytváření cesty v nitru své duše se člověk přibližuje k Nebeskému království a vstupuje do něj. **„A duše tam od nynějška a na věky věků - vidí, a člověk se nachází na úrovni duše vedle Otce.“** (Zákon nastávajícího času – Bible budoucnosti od Arepjeva)

Vystaveno 15. 01. 2018